

Norðoya- stevna

NORÐOYASTEYNNAN er tann fyrsta av teimum »gomlu« stevnunum. Við Norðoyasteynnuni er summar-ið komið og hóskar tað væl til, at fyrsti summardagur eftir álmanakkanum var í vikuni. Tað skerst ikki burtur, at stevnubýurin er nakað heilt fyrri seg. Klaksvíkin var í ártíggjur okkara fremsta fiskivinnupláss. Býurin vaks fram úr fiskivinnuni, tá fríhandilin kom og Føroyar vórðu loystar úr monopolhaftinum. Útród-

urin á Norðhavinum, slupp-fiskiskapurin, línuflothin, trolaraflotin - alt setti sín dám á býin. Tað fyrsta, tann vitjandi legði til merkis, var, at her var eitt sterkt fyrirtakssemi, her var virkishugur og framtíðarvón. Ja, tað var, sum um Klaksvíkin ongantíð svav, uttan tá ið tær stóru uppiløgurnar vóru.

MEN Klaksvík var meira enn fiskivinna og fyrirtakssemi. Eitt blómendi mentanarlív hevur eyðkent býin alla eftirkrígstíðina. Her eru orkestur, sangkór og sjónleikarfelag. Her virkaðu nakrir av okkara

fremstu grafikarum, lista-málarum og myndahøggarum. Hesi eru øll fólk, ið hava ríkað føroyskt mentanarlív og sum vit allir føroyingar hava nógv at vera takksom fyri. Og so ikki at forgloyma tann mentanartáttin, ið ítróttin umbodar. Klaksvíkin var fyrsti býur við ítróttarhøll og ein hin fyrsti við nútímans svimjihøll. Alt bendi á hesa somu optimismu og sama frameftirvenda fyrirtakssemi.

MEN brotasjógvarnir raktu eisini henda stolta og livandi bý. Eina tíð sá alt svart og vónleyst út, men so mentist

aftur. Kvinnur og menn við á-ræði, stovnar og feløg við á-byrgdarkenslu fyri limum og borgarum vildu ikki lata sær lynda at sita og bíða til byrokratarnir við Holmens Kanal og í Tinganesi høvdu pjakað seg lidnar. Tey reistust, tóku egna lagnu í egnar hendur og nú lýsnar fyrri framman. Vit ynskja Klaksvík og klaksvíkingum góðan byr framyvir eins og vit ynskja øllum - norðoyingum sum gestum - eina góða Norðoyastevnu

Sosialurinn

Steðgið ørskapinum !

Sambandið vil lækka lønirnar 30%, men ein lønarskurður leggur lunnar undir eitt stættasamfelag, ið vit ikki kenna til, hóast søgan sigur frá stórum stættamuni.

Politiskir kannustoyparar royna at gera sær dælt av kreppuni. Roynst verður at trýsta "fidusir" ígjøgnum, meðan tað áhaldandi verður trútta niður í okkum at stundir ikki eru til at umhugsa seg, skrivur Eyðólv Dimon.

Nú fær veljarin møguleika at siga sína hugsan um, hvør, ið skal stýra landinum tey komandi 4 árin. Men hóast stóru ónøgðina millum manna, so benda forsøgnir á, at helvtin av føroysku veljarafjöldini ikki ætlar sær á val ella fer at atkvøða blankt valdagin.

Føroyskur politikkur er á einum vegamóti. Fleiri gølv, sum eru komnar undan kavi, benda á, at politiska umsitingin hevur verið ov litið nærløgd, og í kjalarvørrinum er politikaravamlið komið í hæddina. Alt hetta hendir nú, tá ið kanska størstu avgerðir nakrantíð skulu takast, um hvussu vit ætla at endurreisa samfelagið. Hetta verður samstundis at avgera, hvussu samfelagið skal siggja út í framtíðini.

skilir ein kanska hví fólk koma til hesa niðurstøðu, at tað er líkamikið, hvør, ið stjórnar landinum. Hetta - at vit eru sett undir administratión av lángevvara.

- at ongin tykist at hava nakra sannførandi loysn á kreppuni.
- at 18-20% av føroyingunum eru arbeiðsleysir
- at 2000 landsmenn fluttu úr Føroyum í fjør o.s.fr.

Aktion ikki reaktión.

Men um vit ynskja broytingar, so er neyðugt, at vit gerast meiri virkin og ikki líkasæl. Sagt stutt, at vit fáa eina "aktión" og ikki eina reaktión, har vit skuffað siga "Tað ger tað sama". Kreppan átti at hava lært okkum, hvussu vandamikil líkasæla er, og hvørjar fylgjurnar eru.

Mugu geva fólk vónina aftur

Nógv hava í dag mist stríðsviljan. Tí mugu stig takast, sum kunnu geva fólk vónina aftur. Tá fólk hvønn

mánaða mugu yvirtrekkja lønarkontoina og, ikki hava til tað mest neyðuga eftir at fæstu útreiðslumareru goldnar, so missa tey stríðsviljan og geva uppát. Nú má hetta ikki skiljast soleiðis sum, at eg haldi at endurreisingin kann gerast løtt, men politiskt má skapast soleiðis fyrri, at stríðsviljan verður varveittur, og tí má beinleiðis skatturin linkast, annars verður ongin endurreisn. Peningurin má heldur fáast inn við avgjöldum á vørður sum ikki eru beinleiðis neyðugar. Men fyrsta stigi fyrri at vinna á vónloysinum, má veljarin sjálvur taka, og tað er at fara á val. Hetta er ein treyt, um vit skulu hava álít á politikkarunum, sum skulu skipa endurreisingina.

Lætt er at gera sær dælt av kreppuni

Politiskir kannustoyparar royna at gera sær dælt av kreppuni. Roynst verður at trýsta "fidusir" ígjøgnum meðan tað áhaldandi verður trútta niður í okkum at stundir ikki eru til at umhugsa

seg. Ótryggleikin millum manna, og tað, at politikkararnir ikki kunnu vísa á loysnir, sum kunnu lætta um her og nú, ger tað lættari at manipulera veljaran. Kreppan gevur gróðrarlíkindir til panikkloysnir. Og sambært veljarakanningum verður tað Sambandsflokkurin sum er talsflokkur fyrri at lækka lønirnar 30%, sum á henda hátt hevur vunnið sær undirtøku.

Lønarskurður jarðleggur vælferðarsamfelagið

Vit mugu gera okkum púra greitt, at ein lønarskurður uppá 30%, sum skal figgjast við 30% skattalætta fer at geva vælferðarsamfelagnum múnustingin. Hóast vit kunnu vera ymisk á máli um, hvat stóði føroyska samfelagið hevur í dag, so er tað hóast alt eitt vælferðarsamfelag. Skal kommunu- og landskatturin figgja lønarskurðin, tá verður neyðugt við brúkaragjaldi at figgja tað, sum skatturin nú figgjar. Og, hóast brúkaragjaldið, so fer samfelagið

Ein lønarlækking sum skal figgjast við at skatturin skal lækkast samsvarandi gevur okkara samfelagsskipan múnustingin, skrivur Eyðólv Dimon.

als ikki at kunna varveita tað stóði, sum tað hevur í dag. Og hvussu verður stóðan hjá flestu okkara tá?
- Orka vit at gjalda brúkaragjald?
- Hvussu verður við ALS og okkara arbeiðsleysu?
- 2.75% av lønini til ALS, tá lønin er lækka 30% røkkur ikki langt
- Hvussu við pensjónunum?
- Landskassin orkar ikki sum er at bækkja pensjónirnar á eitt rimiligt stóði
- Hvussu við sjúkrahúsvörkinum?
- Hvussu við føroyska skúlanum?
- Hvør fer at hava ráð at ganga í skúla, um vit eisini skulu gjalda fyrri at fáa

undirvísing? o.s.fr.

Sambandi, Sjálfstýrið og Fólkaflokkurin fyrri lønarlækking

Ein lønarskurður leggur lunnar undir eitt stættasamfelag, føroyingar ikki vita um, hóast søgan sigur frá stórum stættamuni. Millum annað hetta skal stóða takast til komandi lótingsval. Sambandsflokkurin, Fólkaflokkurin og Sjálfstýrisflokkurin stuðla ætlanunum um lønarskurð, og tí er ein atkvøða fyrri hesum flokkum samstundis ein atkvøða fyrri 30% lønarniðurskurði fyrri løntakarar.

Eyðólv Dimon

Hvar er fólkaraðið

Men verður valluttøkan einans 50%, tá kunnu 25% av veljarunum avgera hvør verður politiski meiriluti og kann skipa samgongu. Hugsað út frá einum stutt-skygdum sjónarmiði, so